

عنوان مقاله:

پیوند هرمنوتیک انتقادی با مطالعات سازمان و مدیریت تحلیلی بر مبنای فلسفی و اسلوب اجرای آن در سازمان ها

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات میان‌رشته‌ای در علوم انسانی، دوره 8، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

حسن دانایی فرد - استاد مدیریت دولتی دانشگاه تربیت مدرس تهران

ناهید امراللهی بیوکی - استادیار مدیریت دولتی دانشگاه اردکان یزد ایران

سید حمیدرضا فاطمی عقدا - دانشجوی دکترا مدیریت منابع انسانی دانشگاه یزد ایران

خلاصه مقاله:

هرمنوتیک انتقادی در علم فلسفه به طوراعم و در روش شناسی علوم انسانی به طور اخص ریشه دوانده است. این رویکرد از منظر روش شناسی، نوعی پژوهش کیفی قلمداد می شود و هدف آن، دستیابی به فهم درونی در بسترهای متنوع از قبیل زبانی، زمانی، تجربی و.. است. یورگن هابرماس که از متقدمان مکتب فرانکفورت و نماینده این روش محسوب می شود، در سال 1981 یکی از بهترین آثار خود را به نام نظریه کنش ارتباطی منتشر و اشکال نمادین تعامل اجتماعی را به نظریه انتقادی فرانکفورت اضافه کرد. بدین نحو، هرمنوتیک انتقادی به دنبال نمایان ساختن یک جواب واحد نیست؛ بلکه در پی به تصویر کشیدن فهم پدیده های اجتماعی بوده که از طریق گفتمان حاصل می شوند. گفتمان، به عنوان ابزار کسب داده در هرمنوتیک انتقادی به کار می رود و به زعم هابرماس شرط اساسی گفتمان، فراهم ساختن فضایی خالی از هرگونه قدرت است

کلمات کلیدی:

پژوهش کیفی، پارادایم تفسیری، هرمنوتیک انتقادی، بسترهای معنایی، گفتمان، رهایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/529778>

